

— «Βάλε, τοῦ εἶπα, μιὰ όκα ἀχλάδια.
Ἐδιάλεξε τὰ καλύτερα, τὰ ἔζυγισε καὶ μοῦ τᾶδωκε μαζὶ μὲ
τὴ ζυγαριά.

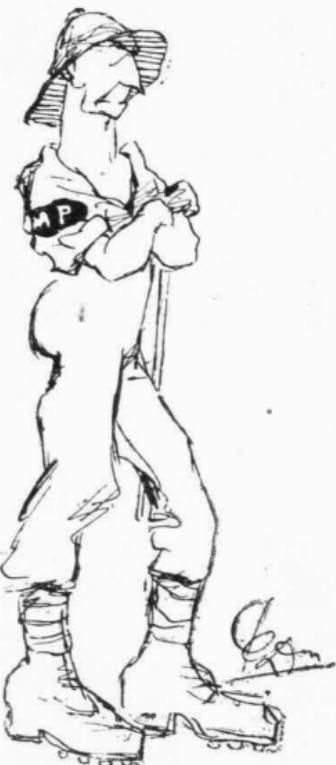
— Πάρε, κυρά μου, μοῦ εἶπε, καὶ νὰ μᾶς προτιμᾶς!
Τὸ γαῖδουράκι, ποῦ ἀρχισε νὰ δείχνῃ σημεῖα ἀνυπομονησίας,
ἔκαμε πῶς θέλει νὰ προχωρήσῃ, ἀλλὰ ὁ μανάβης, ποῦ ἐπερίμενε
νὰ τοῦ ἐπιστρέψω τὴ ζυγαριά καὶ νὰ τὸν πληρώσω, ἐπλήρωσε
τὴν ἀνυπομονησία τοῦ γαῖδουριοῦ του μὲ μιὰ γερή κλωτσιά στὰ
ψαχνά κ' ἔνα παρατεταμένο τρόφο . . . ντέ ! . . .

(Αὔγουστος 1916)

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

*Διεθνῆ σκίτσα**ἀπὸ τὴν**Θεσσαλονίκην*

"Ιταλοὶ χωροφύλακες



"Αγγλος ἀστυνόμος